

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/366/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512210953
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Soga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7512210953.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Sogu a sudcov JUDr. Viery Bodnárovej a JUDr. Gizely Majerčákovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO 35 724 803, zastúpená TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovaným: 1. A. K., G.U. I. S. J. G., E. XX, 2. G. K., G. I. I. F. XXX, o 3 878,10 eur a prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 31.1.2013, č.k. 18C/191/2012-60 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa domáhal, aby súd uložil žalovaným povinnosť zaplatiť mu 3.878, 10 eur s ročným úrokom z omeškania vo výške 14,75 % zo sumy 2.685,96 od 19.12.2008 do zaplatenia s odôvodnením, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. uzavrela so žalovaným dňa 15.8.2002 zmluvu, na základe ktorej banka poskytla žalovaným finančné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, ako aj podmienky splácania sú upravené v zmluve, ako aj vo Všeobecných obchodných podmienkach. Keďže žalovaní nesplnili splátky úveru riadne a včas, postupca odstúpil od zmluvy o úvere a vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu ku dňu pojednávania predstavovala sumu 3.878,10 € a pozostáva z istiny 2.685,96 €, riadneho úroku 483,63 € a úroku z omeškania 708,51 €.

Súd prvého stupňa preskúmaným rozsudkom žalobu zamietol a účastníkom náhradu trov konania nepriznal. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvého stupňa za preukázané, že pohľadávka bola splatná dňa 20.6.2007, pričom žalobca podal žalobu dňa 2.7.2012, teda po uplynutí všeobecnej premlčacej lehoty. Súdom prvého stupňa mal za to, že zámer žalobcu dosiahnuť vymožiteľnosť pohľadávky podpísaním dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku dňa 18.6.2009 vyhodnotil ako nekalú obchodnú prax, keď dospel k záveru, že pri podpísaní dohody o uzavretí splátkového kalendára o uznaní dlhu boli splnené zákonné znaky inštitútu o nekalej obchodnej praxi, a to nedostatok odbornej starostlivosti na strane žalobcu a využitie takej obchodnej praxe zo strany žalobcu, ktorá podstatne narušila ekonomické správanie sa žalovaného ako priemerného spotrebiteľa. Umiestnenie textu o vedomosti premlčaného dlhu v bode 3 dohody označenej ako forma splatenia záväzku, nasvedčuje tomu, že zo strany žalobcu došlo k porušeniu odbornej starostlivosti vo vzťahu k spotrebiteľovi, ktorá predpokladá osobitnú schopnosť a starostlivosť, ktorú možno rozumne očakávať od dodávateľa pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúcej čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery, uplatňovanej v jeho oblasti činnosti. Aj keď je pravdou, že možno uznať aj premlčaný dlh, ale také uznanie vyžaduje jednoznačné preukázanie tej skutočnosti, že osoba, ktorá

takýto dlh uznala, má vedomosť o tom, že dlh je premlčaný a samozrejme predpokladá, že vie aj to, čo je obsahom pojmu premlčanie. Bolo na žalobcovi, aby v konaní preukázal, že žalovaný skutočne vedel, že uznaný dlh je premlčaný. Súd prvého stupňa ešte skonštatoval, že samotná dohoda o uzavretí splatného kalendára o uznaní záväzku je vopred žalobcom vypracovaný štandardizovaný formulár, v ktorom je ním zakomponovaná aj formulácia o uznaní premlčaného dlhu. Nebolo v konaní žalobcom preukázané, že ide o individuálne, v tomto konkrétnom prípade so žalovaným dojednané ustanovenie. Toto ustanovenie o uznaní, vzhľadom na preukázanie vedomostí žalovaného o tom, že dlh je premlčaný, je v jeho neprospech a je neprijateľnou podmienkou. Keďže dohoda o uzavretí splátkového kalendára o uznaní záväzku v časti uznania premlčaného dlhu ako nekalá obchodná praktika neprijateľná podmienka je neplatná, preto je dôvodná námietka premlčania, a preto súd prvého stupňa žalobu zamietol.

Proti tomuto rozsudku sa včas odvolal žalobca.

Poukázal na to, že v danom prípade došlo k nespochybniteľnému uznaniu dlhu žalovaným v 1.rade, kedy nastali právne účinky spojené s uznaním práva podľa § 110 ods. 1 OZ. Zároveň nastúpili účinky ustanovenia § 558 OZ a keďže záväzok uznaný žalovaným v 1.rade čo do dôvodu a výšky v čase uznania trval. Žalobca nevidí dôvod na zamietnutie žalobného návrhu, keď nárok žalobcu v čase uznania nemohol byť premlčaný a uznaním záväzku žalovaným nastupuje účinok ust. § 558 OZ. Uznaný záväzok v čase podpisu dohody premlčaný nebol, s čím sa súd nijako nevysporiadal. Konanie žalovaného v 1.rade nemožno považovať za morálne a čestné, preto nemožno súhlasiť s tým, resp. je absurdné, aby takémuto konaniu bola zo strany súdu poskytnutá ochrana. Na základe vyššie uvedeného navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a žalobe vyhovieť, alternatívne zrušiť rozsudok a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Uplatnil aj trovy odvolacieho konania za 1 úkon právnej služby.

Žalovaní sa k podanému odvolaniu nevyjadrili.

Krajský súd na základe podaného odvolania vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§214 ods. 2 O.s.p.) podľa ust. 156 ods. 1 O.s.p. rozsudok vyhlásil verejne, pričom toto verejné vyhlásenie rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu v súlade s ust. § 156 ods. 3 O.s.p..

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a správne vo veci aj rozhodol. Správne, výstižné a presvedčivé sú aj dôvody tohto rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje aj odvolací súd. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa, na ktoré v celom rozsahu poukazuje. Na tomto závere nič nemení ani skutočnosť, či súd prvého stupňa v dôvodoch rozsudku skonštatoval, že pohľadávka bola splatná dňa 20.6.2007, teda premlčacia doba plynula od 21.6.2010 a k uznaniu záväzku došlo 18.6.2009, teda v čase, keď dlh nebol premlčaný. Táto skutočnosť neovplyvňuje samotný záver súdu prvého stupňa poukazujúci na nekalú praktiku zo strany žalobcu, ohľadom spísania dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní dlhu. Na závere súdu prvého stupňa v tom zmysle, že ide o nekalú praktiku sa nič nemení, keďže ide o žalobcom vopred vypracovaný štandardizovaný formulár, v ktorom je ním zakomponovaná aj formulácia o uznaní dlhu, keďže v konaní nebolo preukázané, že ide o individuálne, v danom prípade konkrétne dojednané ustanovenie.

Z týchto dôvodov odvolací súd podľa ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania krajský súd účastníkom nepriznal, keďže žalobca nemal v odvolacom konaní úspech a žalovaným ako úspešným v konaní žiadne preukázané trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.